

РЕШЕНИЕ

№ 5198

гр. София, 07.10.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 50 състав,
в публично заседание на 01.09.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Весела Николова

при участието на секретаря Клавдия Дали, като разгледа дело номер **806** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от АПК връзка чл.215, връзка чл.153 ал.5 от ЗУТ.

Образувано е по жалбата на И. И. А. от [населено място], в качеството му на управител на [фирма] - [населено място], срещу писмо изх. № РПН19-ТД26-1511/1/09.12.2019г. на главния архитект на Столична община, район П., обективиращо отказ за презаверяване на разрешение за строеж № 597/25.11.2008г. на главния архитект на Столична община, район П. за обект “Апартаментен хотел с фитнес и гимнастически център“ в УПИ П-260, кв.9а, м. „Детски град“, [населено място].

В жалбата се излагат съображения за незаконосъобразност на постановения отказ. Твърди се, че неправилно от ответника е прието, че искането за презаверка не е подадено в срок. Счита, че в случая посоченият 5-годишен срок е започнал да тече от извършването на предходната презаверка на 19.08.2014г. и е изтекъл на 19.08.2019г., когато РС е загубило правно действие. Т.к. искането за презаверка е направено на 15.11.2019г., а тримесечният срок за заявление за презаверка изтича на 19.11.2019г., следва да се приеме, че искането за презаверка е подадено в срок. По тези и други съображения, жалбоподателят моли да бъде отменен отказът на главния архитект на Столична община, район П..

Ответникът по жалбата – главен архитект на Столична община, район П., в писмено становище поддържа възраженията си за неоснователност на жалбата и моли за отхвърлянето ѝ.

Административен съд София-град, като взе предвид посочените в жалбата съображения, становищата на страните и събраните по делото писмени доказателства, прие за установено от фактическа страна следното:

Жалбоподателят е подал заявление на 15.11.2019г. до ответника, на основание чл.153 ал.2 и ал.3 от ЗУТ за презаверка на разрешение за строеж № 597/25.11.2008г. на главния архитект на Столична община, район П. за обект "Апартаментен хотел с фитнес и гимнастически център" в УПИ П-260, кв.9а, м. „Детски град“, [населено място].

По делото е установено и между страните не се спори, че на 19.08.2014г. РС е било презаверено от ответника на основание чл.153 ал.2 от ЗУТ /л.9 гръб/.

Установено е и по делото няма спор и досежно обстоятелството, че строителството на обекта е започнало на 16.11.2011г., видно от съставения Протокол за откриване на строителна площадка и определяне на строителна линия и ниво /л.20/.

С оспореното писмо от 09.12.2019г. ответникът е уведомил жалбоподателя, че РС не може да бъде презаверено, поради изтекъл срок, визиран в чл.153 ал.2 т.2 от ЗУТ. Писмото е съобщено на А. на 02.01.2020г. /видно от известие за доставяне /л.23 от дело/.

Жалбата срещу отказа е входирана на 15.01.2020г. в СО, район П. и адресирана до АССГ.

При така установените факти, настоящият състав на Административен съд София - град изведе следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима - подадена е от надлежна страна, в законния срок и срещу акт, подлежащ на оспорване по реда на АПК.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна по следните съображения:

Отказът е издаден от компетентен орган в предвидената от закона писмена форма. Главният архитект на общината /района/ е компетентен да издава, респективно да презаверява разрешенията за строеж, на основание чл.153 ал.2 от ЗУТ, както и да издаде отказ за презаверяването им. Според разпоредбата на чл.149 ал.2 от ЗУТ, за издаденото разрешение за строеж от главния архитект на общината /района/ или за отказа да се издаде такова разрешение се съобщава на заинтересуваните лица при условията и по реда на АПК. Отказът се прави само по законосъобразност, като се посочват конкретните мотиви за това.

Съгласно чл.153 ал.4 от ЗУТ /обн. ДВ бр.13/2017г./, презаверяване на разрешението за строеж може да бъде поискано от възложителя на строежа в тримесечен срок от изтичането на съответния срок по ал. 2. Презаверяването на разрешението за строеж се извършва от органа, който го е издал, в 14-дневен срок от подаване на заявлението. Съобразно разпоредба на чл. 153, ал.2 от ЗУТ, разрешението за строеж губи правно действие, когато в продължение на три години от влизането му в сила /от издаването му - в редакцията ѝ към датата на издаване на разрешението за строеж/ не е започнало строителството или в продължение на 5 години от започване на строителството не е завършен грубият строеж, включително покривът на сградите. Строежите, за които разрешението за строеж е загубило действието си, могат да бъдат осъществени след презаверяването му, по силата на чл. 153, ал. 3 от ЗУТ. Съгласно чл.153 ал.4 от ЗУТ /обн. ДВ бр.13/2017г./, презаверяване на разрешението за строеж може да бъде поискано от възложителя на строежа в тримесечен срок от изтичането на съответния срок по ал. 2. Презаверяването на разрешението за строеж се извършва от органа, който го е издал, в 14-дневен срок от подаване на заявлението.

С нормата на чл. 153, ал. 5 от ЗУТ /обн. ДВ, бр. 13 от 2017 г./, законодателят е въвел ограничение, съгласно което разрешението за строеж може да се презаверява само веднъж – за подновяване на срока за започване на строежа или за подновяване на срока за завършване на строежа. Презаверяването на разрешението е административна услуга, която се извършва еднократно чрез вписване върху всички екземпляри на издаденото разрешение за строеж. Презаверяването на разрешението за строеж в случаите по ал. 2, т. 1 подновява срока за започване на строителството, а презаверяването на разрешението за строеж в случаите по т. 2 и 3 подновява срока за завършване на строителството, видно от текста на ал.6 на чл.153 от ЗУТ /обн. ДВ, бр. 13 от 2017 г./.

Тъй като по делото е безспорно установено, че на 16.11.2011г. е започнало строителството, а на 19.08.2014г. издаденото на жалбоподателя РС е било презаверено от ответника на основание чл.153 ал.2 от ЗУТ, РС е загубило правното си действие на 19.08.2019г., с оглед подновения срок за завършване на строителството.

От казаното дотук следва изводът, че искането на жалбоподателя за презаверка на РС е подадено в предвидения от закона 3-месечен срок от датата, на която е загубило правно действие.

Ответникът, обаче, правилно е отказал да извърши исканата презаверка на РС, съгласно чл. 153, ал. 5 от ЗУТ, който не допуска повторно презаверяване на РС. Визираната разпоредба е материалноправна, а съответствието на административния акт с материалния закон се преценява към момента на постановяването му съгласно чл. 142, ал. 1 АПК. Следователно при данните за веднъж извършена презаверка на процесното РС, поредно презаверяване е недопустимо.

По изложените съображения оспореният отказ на главния архитект е законосъобразен, поради което жалбата като неоснователна следва да бъде отхвърлена.

При този изход на спора на жалбоподателя не се дължи присъждане на разноски, а ответникът не претендира такива.

Ръководен от гореизложеното, АССГ, Второ отделение, 50-и състав,

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на И. И. А. от [населено място], в качеството му на управител на [фирма] - [населено място], срещу писмо изх. № РПН19-ТД26-1511/1/09.12.2019г. на главния архитект на Столична община, район П.. РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Върховния административен съд с касационна жалба в 14 – дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: